

SPROTVERGADERING

vervolg van blz 11

7. — Puf (ziffelingen) wordt niet verkocht, doch onmiddellijk door de Rederscentrale uit de markt genomen en in gemeen overleg naar de vismeelfabrieken verwezen. De reder ontvangt hiervoor 35 F de ben in plaats van 28 F.

8. — Sprot wordt op de kade verkocht op zicht van de lading. Er zal per 10 bennen verkocht worden met recht van bijname van 10 bennen, of een veelvoud van 10, tot de ganse lading.

Voor grote aanvoeren te Oostende zal de aangevoerde sprot in de haringhalle verkocht worden.

Vóór de verkopen zal vastgesteld worden of het al dan niet vernachte sprot is.

a) Is het vernachte sprot :

Deze wordt niet verkocht maar uit de markt gehaald door de Rederscentrale, en naar de vismeelfabrieken verwezen.

b) Is het geen vernachte sprot :

— Tot en met 79 st/kg wordt de sprot opgevangen aan 4 F/kg.

— 80 tot en met 100 st/kg wordt de sprot opgevangen aan 2,50 F/kg.

— + 100 st/kg. Deze sprot valt niet onder de door het Ministerie van Landbouw voorziene opvangregeling ; deze sprot wordt niet verkocht en wordt door de Rederscentrale uit de markt getrokken en naar een vismeelnijverheid verwezen.

9. — De tussenkomsten bedragen 100 %.

10. — De huur van de bennen voor puf, haring of sprot valt volledig ten laste van de reder.

11. — Gezien de sociale toestand zal er bij de betrokken instanties gepoogd worden de sprotmarkten in de diverse kustmijnen om 15.00 uur te laten beginnen met een verkoop om het uur tot 19.00 uur.

In bepaalde gevallen echter kan in geval van heikracht de markt van 19.00 uur in gemeen overleg

met de vismijndirekties, verdaagd worden tot 19,30 uur.

Op de verkopen welke na 19.00 uur plaatsvinden zal er niet opgevangen worden, doch de sprot zal aan de opvangprijs ingehouden worden.

12. — Het onderscheid tussen opgevangen en ingehouden sprot bestaat hierin dat : sprot welke kan opgevangen worden, valt onder de door het Ministerie van Landbouw voorziene opvangregeling ; terwijl de ingehouden sprot niet valt onder de door het Ministerie van Landbouw voorziene opvangregeling.

Om geen marktinzinking te veroorzaken houdt de Rederscentrale deze sprot in aan de opvangprijs, doch de reder ontvangt ervoor een mindere prijs.

13. — Tussen de sprotvangers onderling is er overeengekomen dat er één sprotvanger, vóór 15.00 uur, de Rederscentrale vanuit zee oproept en de vangst mededeelt van de uitgevaren eenheden.

Hierdoor wordt en de Rederscentrale en de kopers in de mogelijkheid gesteld om, in geval van grote aanvoer, de nodige contacten vast te leggen, waardoor de sprotvangers zelf een gunstiger prijs zullen kunnen ontvangen.

14. — In principe is het einde van het sprotseizoen vastgesteld op 15-3-1965, doch deze datum kan, in gemeen overleg, vervroegd of verlaat worden.

Tot hiertoe de toelichting welke dhr P. Vandenberghe aan de sprotvangers verstreekte. Opmerkelijk op deze vergadering was de goede verstandhouding welke de sprotvangers aan de dag legden voor deze reglementen. In sommige gevallen kunnen deze richtlijnen zeer streng zijn, doch voor het stipt naleven ervan zijn het de sprotvangers zelf die in eerste instantie baat bij vinden. Dit heeft het verleden ons meermaals aangetoond.

VERGADERING VOOR SPROTVISSERS TE OOSTENDE

Zondag jl. werd in het kader van de sprotopvangregeling een bijeenkomst gehouden te Oostende, met het oog op het treffen van de schikkingen voor het nakende seizoen.

Het was de heer Vandenberghe P. die het voorzitterschap waarnam, terwijl verder aanwezig waren, de heer Verbanck, directeur van de vismijn te Nieuwpoort, J. Deroose, directeur van Hand in Hand Zeebrugge, sekretaris J. Vanbroeck en een vijftigtal sprotvangers.

Hoofddoel van deze zitting was het bepalen van de schikkingen voor het aanstaande sprotseizoen.

De aanvangsdatum van het seizoen 1964-65 is vastgelegd op 12 oktober.

Voor alle verdere bepalingen verwijzen wij de belangstellenden naar « Het Visserijblad » waarin de volledige uiteenzetting wordt weergegeven. — B

Voor
nieuwbouw
en
herstellingen
van
schepen

N.V.

**BELIARD-
MURDOCH**

(2040)

Berichten van de Propagandavereniging voor meer Visverbruik

PUBLICITEITSKAMPAGNE VOOR EEN GROTER VERBRUIK VAN EIERN IN BELGIE

Nee, het is onze bedoeling niet hier een steentje bij te dragen in deze campagne.

Het is evenmin onze bedoeling afbrekende kritiek te voeren.

We stellen echter vast!

En niet alleen wij stelden vast. Onlangs werden we door enkele groothandelaars ondervraagd in verband met de Eierkampagne welke een grote ruchtbaarheid kende. Waarom niet hetzelfde voor de vis, heren van de Propagandavereniging voor meer Visverbruik ?

Ja, waarom niet ?

Ook in het nr 18 september 1964 maakte het maandblad « De Belgische Viskleinhandelaar » gewag van deze aangelegenheid en kwam ongeveer tot dezelfde konklusie : Waarom niet voor de vis ? Ja, waarom niet ?

Louter toeval is nu dat op 4-9 II. dhr Bogaert volgende vragen stelde aan dhr Minister van Landbouw.

A. Sedert verschillende maanden wordt stelselmatig een grote reclame gevoerd in dagbladen, weekbladen, enz..., voor een groter verbruik van eieren.

1. Wat heeft deze campagne tot nu toe gekost ?

2. Welke zijn de verdere uitgaven die voorzien werden ?

3. Wie financieert deze campagne ?

— Het Ministerie van Landbouw ?

— De Nationale Dienst voor Afzet van Land- en Tuinbouwprodukten ?

— Of is het een privaat organisme ?

In het laatste geval, welk is de juiste benaming hiervan ?

B. Toen deze campagne besproken werd :

1. Op wiens initiatief is zij ingezet ?

a) Door het Ministerie van Landbouw ?

b) Door de Nationale Dienst voor Afzet van Land- en Tuinbouwprodukten ?

Zo ja, welke zijn de leden die in de commissie zetelen zowel voor a als voor b ?

Of is het door toedoen van een privaat organisme ?

2. Op welke economische basis werd deze publiciteitscampagne bestudeerd ?

C. Was de Minister van Landbouw toen in het bezit van economische studiën over de eiersektor die de evolutie van de markt bepaalden ?

Zo ja, door wie werden deze studiën opgemaakt ?

Zo neen, waarom werden er geen opgemaakt en waarom stelde de Minister zich niet in betrekking met

organismen die reeds in het bezit waren van bedoelde studiën ?

D. De Minister verleent steeds nieuwe kredieten voor deze campagne. Hoe heeft hij kunnen vaststellen dat deze sukses kende ?

We konkretiseren hierna de antwoorden van de heer Minister en in deze antwoorden ligt meteen het bewijs waarom dergelijke campagnes voor vis niet mogelijk zijn. Besluit zelf :

De eierkampagne welke plaats heeft gehad tussen 1-1-1963 en september 1964 hebben 10.636.000 F gekost. Momenteel worden geen nieuwe uitgaven vooropgesteld maar de noodzakelijkheid van het voortzetten van de campagne is afhankelijk van de evolutie van de prijzen (m.a.w. een ongunstige prijsrevolutie zal het startsein zijn van de voortzetting van deze campagne).

De campagne wordt gefinancierd door gelden welke door het Landbouwfonds (Min. v. Landbouw) en de Nationale Dienst voor Afzet van Land- en Tuinbouwprodukten ter beschikking worden gesteld. Het initiatief gaat uit van de N.D.A.L.T.P.

Het antwoord van de heer Minister vermeldt verder dat het K.B. van 27-12-1938 uitdrukkelijk bepaalt dat de N.D.A.L.T.P. gemachtigd is propaganda te voeren.

We kunnen dus vaststellen dat deze campagne heel wat geld kost en in zekere mate door de Staat gefinancierd wordt. We kunnen dus gemakkelijk besluiten dat zoiets voor de vis niet mogelijk is, daar slechts een jaarlijks budget van nog geen miljoen ter beschikking staat.

Enkele vaststellingen :

1. Het is juist dat het K.B. van 27-12-1938 bepaalt dat de N.D.A.L.T.P. gemachtigd is propaganda te voeren voor land- en tuinbouwprodukten. Maar de wet van 20-7-1962 betreffende de handel in Land- en Tuinbouw- en Zeevisserijprodukten bepaalt evenzeer dat de bevoegdheid van deze dienst zich uitbreidt tot de zeevisserijprodukten. We moeten dus spreken van de Nationale Dienst van Land-, Tuinbouw- en Zeevisserijprodukten. Hieraan kan wellicht even gedacht worden.

2. Het komt nogmaals vast te staan dat voor een werkelijk doeltreffende campagne een aardige som geld vereist is.

3. We dienen op te merken dat de Nationale Dienst voor Afzet van Land- en Tuinbouwprodukten uitsluitend werkt met gelden van het privaat en niet van de Staat. Voor